UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Suumma [!] de laudibus christifere virginis Marie

Albertus <Magnus, Heiliger>

Colonie, 1502

VD16 A 1357

De g[ra]tijs spe[c]ialib[us] circa morte[m] q[ue] vident[ur] e[ss]e quinq[ue]

urn:nbn:de:hbz:466:1-69610

Visual Library

miſericordiā appellatus eſt amicus dei. Sed hec dona excellētiſſime Proba° p̄°
fuerunt in beata v̄gine. Si eñ dilexit dñs abraam ꝓpter fidē qua
credidit de vetula ⁊ vetulo filium naſciturū. vel qua credidit filium
moriturū ⁊ reſurrecturū. multo fortius diligebat beatā v̄ginem pro
pter fidem qua credidit ſe virginem deum pariturā ⁊ virginem per/
manſurā. ¶ Itē ſi dilexit moyſen ꝓpter manſuetudinē ⁊ hanc dile/ 2
xit. quia eſt virgo ſingularis inter oīes mitis. ¶ Item ſi dilexit Da 3
uid ꝓpter humilitatē hanc etiam dilexit. quia vt dt Auguſti. nunq̄
exaltata ſup choros angeloꝝ fuiſſet niſi fuiſſet humilima omniū ho
minū. ¶ Item ſi dilexit iohannē ꝓpter v̄ginitatē ⁊ ecce plus iohā/ 4
ne hāc. hec eñ ē v̄go v̄ginū. hoc aūt iohānes nō fuit. ¶ Itē ſi mariā 5
marthā lazarū ꝓpter hoſpitalitatē dilexit. hec ipm in vtero ſuo ho/
ſpitauit. carne veſtiuit. lacte cibauit. hoc martha nō fecit. ¶ Itē ſi ni/ 6
colaū ꝓpter miſericordiā dilexit. ⁊ hanc q̄ꝛ regina miſericordie. Ex
his oīb⁹ manifeſtū eſt q̄ oēs ſpeciales grē quas circa ꝯuerſatōēs alio
rum ſanctoꝝ eſt rep̄ire in maria gratioſiſſima v̄gine ſuperāt ⁊ eminēt
manifeſte. ¶ De p̄ſcitu mortis marie

NR Poſt hec de gratijs ſpecialib⁹ circa mortē q̄ videnť eē quin/ Quinq̄ ſunt
q̄ꝫ. ſcꝫ mortem p̄ſcire. moriturā inuitare. mori ſine dolore. ſta mortis grē
tim euolare. in aīa ⁊ corpore ſtatim reſurgere

¶ Ad p̄mū ſcꝫ q̄ mortē ſuā p̄ſciuerit videť a minori. de ſcō marti/ Rō p̄ª
no legiť ⁊ cantať. btūs martin⁹ lōge añ obitū ſuū p̄ſciuit. ¶ Itē btūs 2
Petrus ſciuit q̄ breuis eēt diſpoſitio tabernaculi ſui. ¶ Itē iohānes 3
ſciuit ſupueniſſe diē mortis ſue. Cū igiť oēs iſti p̄ſciuerūt diē mortꝭ
ſue. ḡ ⁊ btā v̄go oīm alioꝝ dña p̄ſciuit. ¶ Itē puerbioꝝ. xiij. Spes 4
q̄ differť affligit aīam Si igiť tps p̄ſcitū ⁊ determiatū ⁊ p̄ſcia pene au
ferēde letificat. ⁊ incertitudo anxietatē generat. ḡ ad btitudinē vie ꝑ
tinet p̄ſcire mortē determiate. Sic igiť patꝫ q̄ btiſſima v̄go habuit
p̄mā grām q̄ circūſtat mortē. ¶ Itē ad h̄ idē. oīs hō mortē ſuā vellet 5
p̄ſcire libēter. ḡ ⁊ ipa. Sꝫ quicq̄d voluit ſcire fuit ei reuelatū niſi aliq̄
rō h̄ ipediret. ſꝫ illō nulla rō ipediuit. ḡ ei reuelauit. ¶ Itē q̄ ē rō q̄re 6
aliquib⁹ reuelať. aliq̄b⁹ nō. Si dignitas ⁊ ipa digniſſima. Si cha/
tas ⁊ ipa chariſſima. Si deſideriū. iuxta illō Dan. q̄ fuit vir deſide/
rioꝝ. ⁊ ipa cupiebat ſumme diſſolui ⁊ eē cū xpo Quecūq̄ igiť cā aſſi
gnari pt in btiſſima v̄gine excellētioꝛ fuit q̄ꝫ i alijs. ḡ ſibi poti⁹ debuit
reuelari q̄ꝫ alijs ¶ Itē inter p̄ſcire tranſitū ⁊ opari. ⁊ inter nec p̄ſcire 7
nec opari mediū ē p̄ſcire ⁊ nō opari. p̄mū ꝯuenit xpo. ſcōm alijs via
torib⁹. ḡ mediū ꝯuenit btiſſime v̄gini q̄ hꝫ ſtatū mediū.

NR Poſt hec de inuitatōe ⁊ deductōe. ¶ Qō aūt dñs inuitatā Rō p̄ª 2ª
matrem ſuam deduxerit videtur ꝑ locum a minori. q̄ꝛ dñs

De ſanctificatione.

ꝓma pȝ Hieremie p̄. Prius q̄ȝ te formarē in vtero noui te ⁊ anteq̄ȝ
4 exires de vulua ſanctificaui te. ¶ Itē oīs ſanctificatus in vtero ordi
naꝛ ad ſanctū in vtero. igiꝛ qđ imediatiorē ⁊ ꝓpinquiorē relatōeȝ
hꝫ ad ſanctū in vtero illud potiſſimū dȝ ſanctificari in vtero. ſȝ nō
potuit īmediatior eē relaº eiꝰ qđ vniebaꝛ v̄bo ad aliq̄d aliđ q̄ȝ ad il
5 lud vn̄ ſumebaꝛ illud ſanctū qđ vniebaꝛ. h̄ potiſſimū fuit btā v̄go.
g̃ potiſſimū fuit ⁊ debuit in vtero ſanctificari. ¶ Itē Hieremias fu/
6 it in vtero ſanctificatus ꝓpter expreſſiorē ꝓphetiā de ſancto in vte/
ro. ¶ Itē iohānes fuit in vtero ſanctificatus ꝓpter digiti demōſtra/
7 tionē. g̃ multo fortius btīſſima v̄go ꝓpter ipius ꝯceptōem ⁊ gene/
ratōem. ¶ Itē dt Anſelmus. Ea puritate beata v̄go nitebat q̄ maior
ſub celo nequit intelligi. Sȝ puritas dei hoīs eſt pctm̄ originale
nec habere nec vnq̄ȝ habuiſſe. Maior q̄uidē poſt illā eſt originale ha
buiſſe ſed ſtatim ⁊ ab illo oīno mūdatū eſſe. g̃ btā v̄go debuit q̄dē in
originali ꝯcipi ſed ſtatim ab illo mūdari. g̃ debuit in vtero ſanctifi/
cari. ¶ Itē Auguſti. Ego puto ꝙ copioſior ſanctificatōis bendictio
in ipam deſcendit q̄ nō tm̄ ipius ſanctificaret ortū. ſed etiā vitā. dein/
ceps ab oī pctō cuſtodiret īmunē qđ nemini alteri in natis mulierꝫ
crediꝛ eſſe donatū ⁊c. vt ſupra. Ex vltima autoritate manifeſtū eſt ꝙ
Excellētia ſan/ btīſſima v̄go in vtero ſanctificata fuit. Qȝ āt eius ſanctificatio oēs
ctificatōis ma. excellit. in hoc notaꝛ ꝙ alij poſt talē ſanctificatōem ad minus venia/
liter peccauerūt. vn̄ dr̄ de iohāne. Antra deſerti ⁊c. ipa aūt ita ſanctifi/
cata fuit ꝙ peccare nō potuit vt infra inter ꝑuilegia patebit. Sic g̃
manifeſtū eſt q̄liter btīſſima v̄go fuit p̄figurata ⁊ ꝓphetata annūcia
ta miraculoſe ꝯcepta ⁊ in vtero ſanctificata. ⁊ ſic ꝯſtat eā oēs ſpēales
grās habuiſſe q̄s ꝯtingit ortū ſctōꝝ decorare ¶ De grīs ſpēalibꝫ/
¶ Poſt hoc videndū eſt de ſpecialibꝫ gratijs que circūſtant ꝯuer/
ſatonem. Que ſpecialitas gratie innuiꝛ quotiens aliquis ſanctorū
ſpecialiter a deo diligiꝛ vel amicus dei appellatur. verbi grā. in vete/
Abraam ri teſtamento dr̄ dn̄s ſpecialiter amare abraam ⁊ hoc ꝓpter fidem.
iuxta illud Gen̄. xv. Credidit abraam deo ⁊ reputatū eſt illi ad iuſti
ciam ⁊ amicus dei appellatus eſt. Sic em̄ deus loquebaꝛ cum eo.
Moyſes. Item moyſes ꝓpter manſuetudinē. qr mitiſſimꝰ fuit hominū q̄ fue
runt in terra amicus dei appellatus eſt cū quo loquebaꝛ facie ad fa/
David ciem ſicut ſolet hō loq̄ amico ſuo Numeri. xij. Item David ꝓpter
humilitatē. inuenit em̄ virum ſm̄ cor ſuum dn̄s. Item in nouo te/
Joānes euāg. ſtamento iohānes euāgeliſta ꝓpter virginitatē quem ſpeciali prero
gatiua ſpeciali dilectōne fecerat dignū. erat em̄ diſcipulus quem ſpe/
cialiter diligebat ieſus. Item legiꝛ in eodem iohāne ꝙ dn̄s dilige/
Nicolaus bat Mariam ⁊ marthā ⁊ lazarū. ⁊ ꝯſtat ꝙ hoc fuit ꝓpter hoſpita/
litatē ꝑ quam ipi ⁊ alij quidam placuerūt deo. Itē Nicolaus ꝓpter

miſericordiā appellatus eſt amicus dei. Sed hec dona excellētiſſime Proba° p̄r
fuerunt in beata v̄gine. Si em̄ dilexit dn̄s abraam ꝑpter fidē qua
credidit de vetula ⁊ vetulo filium naſciturū. vel qua credidit filium
moriturū ⁊ reſurrecturū. multo fortius diligebat beatā v̄ginem pro
pter fidem qua credidit ſe virginem deum pariturā ⁊ virginem per/
manſurā. ¶ Itē ſi dilexit moyſen ꝑpter manſuetudinē ⁊ hanc dile/ 2
xit. quia eſt virgo ſingularis inter om̄es mitis. ¶ Item ſi dilexit Da 3
uid ꝑpter humilitatē hanc etiam dilexit. quia vt dr̄ Auguſti. nunq̄3
exaltata ſup choros angeloꝝ fuiſſet niſi fuiſſet humilima omniū ho
minū. ¶. Item ſi dilexit iohannē ꝑpter v̄ginitatē ⁊ ecce plus iohā/ 4
ne hāc. hec em̄ ē v̄go v̄ginū. hoc aūt iohānes nō fuit. ¶ Itē ſi mariā 5
marthā lazarū ꝑpter hoſpitalitatē dilexit. hec ip̄m in vtero ſuo ho/
ſpitauit. carne veſtiuit. lacte cibauit. hoc martha nō fecit. ¶. Itē ſi ni/ 6
colaū ꝑpter miſericordiā dilexit. ⁊ hanc q2 regina miſericordie. Ex
his oīb9 manifeſtū eſt q2 oēs ſpeciales grē quas circa ↄuerſatōe3 alio
rum ſanctoꝝ eſt repire in maria gratioſiſſima v̄gine ſuperāt ⁊ eminēt
manifeſte. ¶ De p̄ſcitu mortis marie

Nr̄ Poſt hec de gratijs ſpecialib9 circa mortē q̄ vident̄ ēē quin/ Quinq3 ſunt
q3. ſc3 mortem p̄ſcire. moriturā inuitare. mori ſine dolore. ſta mortis grē
tim euolare. in aīa ⁊ corpore ſtatim reſurgere
¶ Ad p̄mū ſc3 q2 mortē ſuā p̄ſciuerit videt̄ a minori. de ſcō marti/ Rō p̄a
no legit̄ ⁊ cantat̄. btūs martin9 lōge an̄ obitū ſuū p̄ſciuit. ¶ Itē btūs 2
Petrus ſciuit q2 breuis eēt diſpoſitio tabernaculi ſui. ¶ Itē iohānes 3
ſciuit ſupueniſſe diē mortis ſue. Cū igit̄ oēs iſti p̄ſciuerūt diē mort'
ſue. ḡ ⁊ btā v̄go oīm alioꝝ dn̄a p̄ſciuit. ¶ Itē puerbioꝝ. xiij. Spes 4
q̄ differt̄ affligit aīam Si igit̄ tp̄s p̄ſcitū ⁊ determiatū ⁊ p̄ſcia peneau
ferēde letificat. ⁊ incertitudo anxietatē generat. ḡ ad btitudinē vie ꝑ
tinet p̄ſcire mortē determiate. Sic igit̄ pat3 q2 btiſſima v̄go habuit
p̄mā grām q̄ circūſtat mortē. ¶ Itē ad h̄ idē. oīs hō mortē ſuā vellet 5
p̄ſcire libēter. ḡ ⁊ ip̄a. S3 quicqd voluit ſcire fuit ei reuelatū niſi aliq̄
rō h̄ ip̄ediret. ſ3 illd̄ nulla rō ip̄ediuit. ḡ ei reuelauit. ¶ Itē q̄ ē rō q̄re 6
aliquib9 reuelat̄. aliq̄b9 nō. Si dignitas ⁊ ip̄a digniſſima. Si cha/
tas ⁊ ip̄a chariſſima. Si deſideriū. iuxta illd̄ Dan̄. q̄ fuit vir deſide/
rioꝝ. ⁊ ip̄a cupiebat ſumme diſſolui ⁊ eē cū xp̄o Quecūq3 igit̄ cā aſſi
gnari p̄t in btiſſima v̄gine excellētior fuit q̄3 i alijs. ḡ ſibi poti9 debuit
reuelari q̄3 alijs ¶ Itē inter p̄ſcire tranſitū ⁊ opari. ⁊ inter nec p̄ſcire 7
nec opari mediū ē p̄ſcire ⁊ nō opari. p̄mū ↄuenit xp̄o. ſcd̄m alijs via
torib9. ḡ mediū ↄuenit btiſſime v̄gini q̄ h3 ſtatū mediū.

Nr̄ Poſt hec de inuitatōe ⁊ deductōe. ¶ Qd̄ aūt dn̄s inuitatā Rō p̄as
matrem ſuam deduxerit videtur ꝑ locum a minori. q2 dn̄s

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN